

2016-01-21

Miljö- och energidepartementet

Yttrande angående Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdrag, delen "Prövning av miljöfarliga verksamheter", M2015/02675/R**Sammanfattning**

Ragn-Sells har granskat den del av förslaget som är kopplat till avfallshandling, 29 kap. miljöprövningsförordningen (MPF) och definitioner i avfallsförordningen (AF).

Ragn-Sells anser att:

- Förslaget att strukturera 29 kap. MPF efter verksamhetsområden är bra. I och med förslaget om tillägget –i efter verksamhetskoden blir det också tydligare vilka verksamheter som omfattas av IED.
- Det är bra att undre och övre tröskelvärden (mängdgränser) tydliggörs i flera av verksamhetskoderna.
- Prövningsplikten bör styras av handlingen vid den aktuella verksamheten och inte av hur avfallet återvinns eller bortskaffas i nästa steg.
- Fler begrepp än de nu föreslagna bör förtydligas eller definieras. Härvid bör särskilt följande begrepp definieras i AF och/eller förtydligas i MPF:

tillfällig/inledande lagring som en del av insamling (Ragn-Sells föreslår samtidigt att begreppet ändras till *Inledande lagring som en del av insamling i anslutning till den plats där avfallet uppkommit*)

lagring som en del av insamling (bör förtydligas avseende 4 § punkt 4 AF samt i MPF)

lagring av avfall i avvaktan på återvinnig eller bortskaffande (bör definieras och uttryckas enhetligt i AF och MPF)

förbehandling (bör definieras eller generellt ersättas av behandling)

animaliskt avfall

- Den föreslagna definitionen av begreppet *deponi* i 5 § AF bör förtydligas och definitionen av *deponering* i 5 a § AF bör utgå eller ändras.
- I MPF bör alla prövningspunkter avseende behandling av uppgrävda massor ligga under avsnittet "Uppgrävda massor"
- Prövningspunkterna 29:21 § 90.405-i (B) och 29:22 § 90.406-i (B) bör slås samman till en punkt som omformuleras för att täcka in de båda nuvarande.

Ragn-Sells noterar vidare

- att något förslag till prövningsplikt för deponiåtervinning (landfill mining) inte finns med i förslaget till ny MPF. Om prövningsplikt avseende deponiåtervinning ändå är aktuellt kan det vara bra om en planering av detta ske redan nu så att den logiska strukturen i förslaget till MPF kan bibehållas.

Ovanstående punkter med förslag till ändringar utvecklas nedan.

1. Generellt om prövningsplikt

Ragn-Sells anser att:

- Prövningsplikten bör styras av hanteringen vid den aktuella verksamheten och inte av hur avfallet återvinns eller bortskaffas i nästa steg. Detta saknar betydelse för verksamhetens miljöpåverkan och försvårar kraftigt identifierandet av prövningspunkt då det inte alltid är bestämt hur ett behandlat avfall ska återvinnas. Exempelvis innebär krossning av träavfall eller gummidäck att verksamheten kan klassificeras enligt 29:42 § 90.100 (B). Om avsättning sedan saknas för materialåtervinning och avfallet istället avsätts till bränsle gäller istället 29:22 § 90.406-i (B). Detta medför att det är många gånger är omöjligt att på förhand veta vilken kod som är tillämplig. Sannolikt kommer detta att få till följd att många verksamheter klassas som IED-verksamheter för säkerhets skull, t.ex. enligt ovan nämnda exempel.

2. Begrepp

2.1 Lagringsbegrepp

Som en följd av avfallsdirektivet skiljer Naturvårdsverket i förslaget på tre olika typer av lagring

- tillfällig/inledande lagring som en del av insamling
- lagring som en del av insamling (tidigare kallat mellanlagring)
- lagring av avfall i väntan på behandling (återvinning eller bortskaffande)

Tillfällig/inledande lagring som en del av insamling

Ragn-Sells anser att:

- Denna typ av lagring behöver förtydligas genom en egen definition i avfallsförordningen så att det tydligt klargörs att lagringen avser lagring på den plats där avfallet

uppkommit eller i anslutning till den plats avfallet uppkommit (inklusive t.ex. gemensamma soprum i köpcenter eller företagshotell). Ragn-Sells föreslår också att ordet "tillfällig" inte används och att begreppet uttrycks som *Inledande lagring som en del av insamling i anslutning till den plats där avfallet uppkommit*. Det bör vidare förtydligas att denna typ av lagring inte är prövningspliktig.

Lagring som en del av insamling

Ragn-Sells anser att:

- Begreppet *mellanlagring* är inarbetat och bör få vara kvar MPF. Anpassningen till Avfalls- och IED-direktivet borde kunna ske genom en tydlig definition i avfallsförordningen.

I den definition av det nya begreppet *lagring som en del av insamling* som föreslås införs i 4 § AF, anges fyra punkter när lagring inte ska anses ske som en del av insamling. Bland dessa fyra punkter ingår inte inledande lagring, vilket skulle kunna tolkas som att även denna är tillståndspliktig, särskilt som man i MPF 29:49-52 §§ hänvisar till avfallsförordningens definition av lagring som en del av insamling.

- Det bör tydliggöras att också "*inledande lagring som en del av insamling i anslutning till den plats där avfallet uppkommit*" är undantaget från prövningsplikt. Med nuvarande förslag till formuleringar i MPF och AF är det stor risk för feltolkningar.

Lagring av avfall i väntan på behandling

Som nämns ovan anges i föreslagen definition (4 § AF) av begreppet *lagring som en del av insamling* 4 fyra punkter då begreppet inte är tillämpligt. Undantagen i punkterna 2-4 är kopplade till prövningsplikt i MPF. Dock skiljer sig punkt 4 som i definitionen i 4 § 4 p. AF anges som "*lagring som sker vid återvinnings- eller bortskaffningsverksamhet*" mot den formulering i MPF som avser prövningsplikt för viss typ av sådan lagring, se nedan.

I MPF föreslås en ny punkt 29:53 §, 90.408–i. Denna anger prövningsplikt för "lagring av farligt avfall i avvaktan på återvinnig eller bortskaffande om mängden avfall vid något tillfälle uppgår till mer än 50 ton farligt avfall".

Ragn-Sells anser att:

- Denna typ av lagring måste förtydligas, helst genom en egen definition i avfallsförordningen och förtydligande i MPF. Av MPF bör det tydligt framgå att prövningsplikten gäller lagring av farligt avfall som ska återvinnas eller bortskaffas vid samma anläggning/plats där det lagras. Med nuvarande formulering i MPF är det oklart om även färdigbehandlat avfall som lagras i väntan på borttransport för vidare behandling eller bortskaffande omfattas av prövningsplikt.

2.2 Förbehandling

I bilaga 2 till Avfallsförordningen anges *Hantering som utgör återvinning (R1 – R13)*. I R12 ges exempel på vad som ingår i begreppet *förbehandling*, nämligen demontering, sortering, krossning, komprimering, pelletering, torkning, fragmentering, konditionering, omförpackning, separering sammansmältning eller blandning före överlämnande till någon sådan hantering som avses i R1 – R12

Begreppet "förbehandling" föreslås ersättas av *behandling* när det gäller WEEE men finnas kvar i andra prövningspunkter. Begreppet förbehandling är förvirrande eftersom de exempel som anges ovan i många andra sammanhang och prövningskoder anses utgöra *behandling*.

I artikel 3 i avfallsdirektivet definieras begreppet behandling som *återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande*. Detta borde därmed inkludera det som MPF benämns som förbehandling.

Ragn-Sells anser att:

- Begreppet *förbehandling* ska ersättas av *behandling*. Om det måste finnas kvar p.g.a. avfallsdirektivet, bör både begreppen *förbehandling* respektive *behandling* definieras i 4 § avfallsförordningen.

2.3 Animaliskt avfall

I MPF 29:30 §, 90.241-i respektive och 29:31 §, 90.251 föreslås begreppet *animaliskt avfall* ersätta det tidigare använda begreppet "animaliska biprodukter". Det bör förtydligas hur detta begrepp ska tolkas, t.ex. hur stor andel av ett avfall som ska utgöras av animaliskt avfall för att avfallet som helhet ska omfattas av begreppet animaliskt avfall.

Ragn-Sells anser att:

- Begreppet *animaliskt avfall* bör definieras i 4 § avfallsförordningen.

2.4 Deponi/Deponering

Naturvårdsverket föreslår en ändring av definitionen av begreppet deponi i 5 § AF samt en ny definition av begreppet deponering i en ny paragraf 5 a §.

Den föreslagna lydelsen i 5 § är krånglig och svår att förstå. Undantag för när ett avfallsupplag inte ska anses vara en deponi, inklusive begränsning i tid, anges i punkterna 1-3. Det inledande stycket bör därför inte belastas i onödan.

Ragn-Sells anser att:

- I det inledande stycket i 5 § bör punkt sättas efter "inklusive ett internt upplag". Därmed bör strykas "...eller en permanent plats (det vill säga mer än för ett år) för tillfällig lagring av avfall".
- I 5 a § föreslår Naturvårdsverket en definition av deponering. I andra stycket anges "Återvinning av lämpligt inert eller icke-farligt avfall för restaurering och utfyllnadsarbete eller för byggnadsändamål är inte att anse som deponering".
- I första hand att hela andra stycket bör strykas då det är överflödigt och ologiskt att specificera att en särskild återvinningsmetod inte är att anse som deponering, då detta även gäller för alla övriga återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden. Om stycket ändå kvarstår bör ordet "lämpligt" strykas och definitionen ansluta till formuleringen i 29:35 och 36 §§ MPF, d.v.s. *Återvinning av inert och icke-farligt avfall för anläggningsändamål* är inte att anse som deponering.

3. Indelning under avsnitt och verksamhetskoder

Ragn-Sells anser att:

- Det är ologiskt att behandling av uppgrävda massor som utgör farligt avfall (nuvarande 29:42 §, 90.350) flyttas till avdelningen "Generell återvinning/bortskaffande" (29:23 §, 90.435-i respektive 29:27 §, 90.440) medan behandling av uppgrävda massor enl. 29:39 § och 29:40 § ligger under avsnittet "Uppgrävda massor". Detta gör det svårare att hitta och att identifiera rätt provningspunkt).

Ragn-Sells föreslår därför att även "behandling av mer än 20 000 ton massor som utgör farligt avfall" läggs under avsnittet "Uppgrävda massor" och att, eftersom verksamheten utgör en IED-verksamhet, koden ändras till 90.350-i.

Ragn-Sells anser vidare att:

- Det skulle förenkla om prövningspunkterna 29:21 §, 90.405-i och 29:22 §, 90.406-i slås samman till en punkt. Båda punkterna har tillståndsplikt B och är IED, varför det borde vara möjligt att omformulera punkterna så att de rymms inom en.

Ragn-Sells föreslår följande formulering av en ny/sammanslagen punkt:

Tillståndsplikt B och verksamhetskod 90.40?-i gäller för bortskaffande, eller återvinning, eller återvinning och bortskaffande av icke-farligt avfall genom

- 1. biologisk behandling*
- 2. fysikalisk-kemisk behandling*
- 3. förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning*
- 4. behandling av slagg eller aska*
- 5. fragmentering av metallavfall*

om tillförd mängd vid bortskaffande enligt 1-5 överstiger 12 500 ton per kalenderår, eller

om tillförd mängd vid återvinning, eller återvinning och bortskaffande enligt 1, 3, 4 och 5 överstiger 18 750 ton per kalenderår. Tillståndsplikten gäller härvid maximalt 25 000 tillförd mängd avfall per kalenderår om verksamheten endast avser anaerob biologisk nedbrytning.

4. Övrigt

Ragn-Sells noterar avslutningsvis att prövningsplikt för deponiåtervinning (landfill mining) inte finns med i förslaget till ny MPF. Om införande av prövningsplikt avseende deponiåtervinning ändå är aktuellt kan det vara bra om en planering av detta ske redan nu, så att den logiska strukturen i förslaget till MPF kan bibehållas. Detta skulle t.ex. kunna ske genom att några paragrafer, gärna direkt efter punkterna om deponering (29:13 – 20 §§), tills vidare lämnas tomma.

Ragn-Sells ser också gärna möjlighet att få lämna yttrande avseende ett eventuellt kommande förslag angående prövningsplikt för deponiåtervinning.

Ragn-Sells AB

Pär Larshans

Hållbarhetschef

Gunilla Blomé

Projektledare Kvalitet- och miljö

